

Co ukrývá starověká Sfinga a příběhy monster vytvořených člověkem

Mýty a legendy přinesly do našich dnů obrazy podivných tvorů, příšer s hlavami zvířat nebo lidí, s drápy ptáků, křídly, šupinami, rybími ocasy a tak dále... Proč lidé popisovali tyto podivné tvory, přičemž zcela realisticky? Jde o výplod fantazie dávných lidí, nebo o symbolický popis nějakých událostí?

Nebo snad bylo všechno mnohem prostší, bez našich spekulací o symbolice a pohádkách pro děti? Možná všechny ty sirény, mořské panny, kentauři, kykloповé, krakeni, chrlič, gryfové a další nestvůry existovaly reálně a dávní lidé je prostě popsali podle skutečnosti jenom obrazy, které měli tito lidé k dispozici. Snad všechny tyto příšery natolik zasáhly fantazii starých lidí, že se příběhů s jejich popisy dochovalo poměrně hodně. Ale kam se pak poděly jejich kosti? Proč se nenacházejí... nebo se přece jen nacházejí, ale všechny se jako vždy utajují? Anebo byly jejich kosti shromážděny už dávno ve starověku a uloženy na tajných místech, kam badatelé dodnes nemohou nebo nechtějí proniknout.

Jaké tajemství skrývá staroegyptská Sfinga? Kdo je ten člověk s tělem lva? Nachází se pod ním úložiště vědění, a jak a proč je chráněno před lidmi? Odpovědi na tyto otázky přišly v jednom z vědomých snění. Tyto informace pocházejí z jemnohmotných polí Země. Věřit či nevěřit v ně je osobní věcí každého.

...Nad rozlehlou pouští zapadá za obzor ohnivá sluneční koule. Už se objevily jiskřičky hvězd, a země téměř splynula s oblohou. A jedině tam, v dálce, se v paprscích loučícího se slunce rýsovaly věčné siluety pyramid. Tady jsou blíž, i rysy velké Sfingy už jsou rozeznatelné.

Náhle se však kolem ní vytvořila podivná modrá záře. A v této záři starobylá socha „omládla“. Zmizely praskliny a vydroleniny, objevil se hladký nos, kámen

zazářil vyleštěnými fazetami. A tvář jako živá zírala vševidoucím pohledem průhledných, lehce namodralých, jiskřivých kamenných očí. V současné době tyto čočky z kamenných očních důlků sfingy už dávno zmizely, ale tady se dívá, a hoří v nich život.

Z očí vyzařuje podivné namodralé světlo. A už obklopuje všechno kolem mě a krouží v průsvitném víru. A tento vír mě velkou silou přitahuje k tlapám velké sochy. Jsou obrovské. Ale ta modrá mlha mi znemožňuje cokoli vidět. Najednou se pod tlapou objeví průchod. A teď je přede mnou úzký tunel. Vír mě nese vpřed.

Tunel se několikrát zatočil, prudce klesl dolů. Končil obrovskou kamennou deskou s hieroglyfy. Ty byly osvětleny podivným světlem, které vycházelo neznámo odkud. Vedle desky ležel broušený kámen. A tu se začal pomaličku otáčet. Zvedl se prach, a deska nepředstavitelné výšky... se šinula vzhůru. Jakmile se odlepila od podlahy, vytrysklo zpod ní jasné světlo. Bylo elastické a silné. Začalo zaplavovat vše kolem a znemožňovalo pohyb.

A vtom jsem v sobě uslyšela měkký mužský hlas. Byla to zvláštní řeč, nesrozumitelné zvuky... Ale to všechno ustoupilo do pozadí a řeč se začala překládat nějakým vnitřním hlasem.

„Neboj se, nic nehrozí v mém lůně těm, kdo z něj nevynesou skryté..

Mé jméno je zapomenuto v temnotě epoch. Dávni králové této země mi říkali Shesepankh, což znamená obraz Jsoucího. V mé vlasti, mezi hvězdami, které nazýváte Orion, mi říkali Pta. Pocházím ze lví civilizace deváté dimenze. Jestliže váš svět je trojrozměrný, můj domovský svět je devítidimenzionální. To vám není příliš jasné. Je to pro vás prostě jeden z vyšších světů.

V mé domovině žijí měnící se bytosti. Dokážou měnit podobu a projevat svou podstatu v prastaré podobě lvích předků a pozdějších lidí-lvů. Přišel jsem na Zemi v době Lemurie, kdy planeta Faeton ještě žila. To už jsme ale věděli o bezprostřední hrozbě z Temného vesmíru. Bylo nutné vytvořit depozitář znalostí Faetonu zde na Zemi. Před invazí z antisvěta (viz téma: Faeton, Nibiru a historie zlatých desek Šambaly) byly všechny znalosti Faetonu přeneseny do knihovny na Marsu, jak tuto planetu nazýváte. Později jsme si však uvědomili, že ani Mars neunikne gigantické katastrofě (viz téma: Země a Mars - dvě fronty tajné války). Tehdy bylo rozhodnuto vytvořit kopii martánské knihovny a rozdělit ji na části a tyto části potom uchovávat na Zemi až do příchodu světlých epoch, tedy do dne, kdy budou ze soustavy Slunce-Ra odstraněni poslední představitelé černých civilizací.

Velká část nové knihovny vědění měla být převezena do země mé expedice, jak byste řekli, a umístěna na nepřístupném místě. Část knihovny byla předána Lemurijcům.

A tehdy, těsně před zánikem Faetonu, jsme zde, na okraji velkého Přístavu mezi dimenzemi - Velkého labyrintu (viz téma: Labyrint Mínoútaura - technický portál) budovali velký depozitář vědění. Vždyť jsme pocházeli z deváté dimenze, takže

jsme se na planetu Zemi mohli dostat pouze portálem Velkého labyrintu, jehož stavba byla právě dokončena.

Tady na Zemi jsme v útrokách planety vybudovali velký trezor. Sahá 12 pater hluboko do země. Každou místnost a každý sál jsme vybavili technickými obrannými zařízeními. Nemohou je prolomit ani Anunnaki z Nibiru, ani jiní vesmírní agresoři z antisvěta, jež se zmocnili systému Slunce-Ra a zničili Rádža Slunce i Faeton.

Tato ochranná zařízení mohou otevřít pouze ti, kdo mohou ve fyzickém těle přejít do světa deváté dimenze, tedy do našeho světa. Stejně depozitáře se stejnými ochrannými zařízeními byly vybudovány i na jiných místech planety, ale pod vedením Faetonců a Lemurijců. Hlavní jimi vybudovaný depozitář spočívá pod podstavcem posvátné hory - pyramidy Kailás v Tibetu.

Náš depozitář sousedil s Velkým labyrintem. Každý z těchto trezorů má dva vchody. Jeden ze strany vašeho světa, který je třeba obzvláště střežit, a jeden ze strany světů vyšších dimenzí. To znamená skrze zařízení Labyrintu na zemi budoucího Egypta a skrze bránu Kailás do Šambaly v Tibetu.

Toto světlo, které vidíš, není nic jiného než ochranné pole. Ti, kdo nemohou vstoupit do vyšších dimenzí kvůli tíži svého ducha, ho nemohou překonat, ledaže by ho otevřeli samotní strážci.

...Kolik epoch tady musím být. Vždyť ode dne, kdy byl trezor postaven, jsem zde zůstal a stal se strážcem. Když zahynul Faeton, když Země hořela, byl jsem tady. Pak přišli zachránění Faetonci a postavili tento monument, aby mi usnadnili službu na tomto věčném postu. A tak prostřednictvím této sochy, později nazvané obludným jménem Sfinga, mohu komunikovat se svým světem tam, na Orionu. I když dlouhou dobu nebylo žádné spojení, a to s žádnými světy, neboť Anunnaki z Nibiru pokrřivili informační pole Slunce i Země, takže pomoc z vesmíru na tento svět nepřicházela.

Ano, a to označení ‚Sfinga‘ mě dusí doposud, vždyť to znamená ‚škrtič‘. Přinesly ho sem černé mýty z jiné země a přilepily mi ho. Po uchvácení systému Slunce-Ra na Zemi temnými civilizacemi je jakýkoli ušlechtilý obraz poskvrněn silami zla, aby lidstvo zabředlo a propadlo se do bahna vlastních destruktivních, negativních úmyslů a skutků.

Po tisíciletí se Anunnaki z Nibiru a jejich vazalové snažili zneužít můj obraz zde v Gíze prostřednictvím lidských rukou různých náboženských fanatiků a rozličnými prostředky destrukce, a také záměnou dobrých, pravdivých informací za informace falešné, negativní a destruktivní. Divocí lidé v Núbii si z mého obrazu udělali zruďné mučicí nástroje a obětiště. A to vše tíží mého ducha. Nesmím však toto místo opustit. Ať se stane cokoli.

Bylo mi souzeno vidět tisíce epoch, které uplynuly na zmučené Zemi, od doby, kdy byl monument postaven, od doby, kdy sem přišli pomocníci ze systému Siria.

Postavili nové pyramidy, aby mohli komunikovat se vzdálenými světy. Ty staré, to jsou Kailás, hora Méru a několik dalších zatopených oceány.

Siriánci Osiris a Isis a ti, kdo přišli s nimi, se stali bohy pro zdivočelé lidi v údolí Hapi (Nilu).

Později však bylo jejich učení také překrouceno a jejich jména se začala používat pro temnotu. A i během jejich vlády v těchto zemích vládli Anunnaki většinou Země prostřednictvím Atlantidy a jejich pýchou stížených vládců.

Anunnaki vytvářeli zrůdy po celou dobu své existence. Nejprve sami sebe znetvořili, snažíce se stát nezranitelnými, fyzicky nesmrtelnými, přičemž se nacházeli v nízkém dvou- a trojrozměrném prostoru, kde fyzická nesmrtelnost není možná.

Charakteristickým rysem Anunnaki je rozmnožování klonováním, které se u nich vyskytuje přirozeně.

Nemají pohlaví, nebo jsou spíše dvojpohlavní, a každý jedinec oplodní sám sebe a poté se vyvine potomstvo identické s rodičem. Bible, kterou napsali, vypráví o tom, jak, kdo a kdy zplodil sám sebe.

Stejně tak nemají vyšší duchovní těla. Jsou to nízké a těžké monády světa zla.“

Nakonec se těžká deska zvedla úplně a vše zalilo husté světlo. Kdesi v hloubi sálu se za deskou objevil poloprůsvitný obraz napůl lva - napůl člověka. Poklepal tlapou o naleštěné desky podlahy a husté světlo zmizelo. Vzápětí mě však nějaká síla vtáhla dovnitř. Než jsem se nadála, bylo to husté světlo opět na chodbě, jenže za mnou, a lev s lidskou hlavou mě vedl chodbami osvětlenými podivnými dlouhými lampami. A vtom jsem si všimla složených křídel za jeho zády.

„Nediv se, my umíme létat. A ten monument tam nahoře měl kdysi taky křídla. A mé jméno je Pta nebo Ptah, což v našem jazyce znamená ‚létající‘. Vaši slovanští předkové ptáky nazývali ptahy...“

„Je tu mnoho sálů,“ pokračoval Pta. „A každý z nich má svou vlastní historii. Jsou tu prastaré sály, ty jsou úplně dole - svědci naší lví-kočičí civilizace. V jednom z nich se dodnes setkávám se svou chotí Sechmet. Přichází sem ze země zvané Šambala v Tibetu. Neopouští Zemi, čeká na mě už tolik epoch, stejně jako naše dcera Bastet.

Později do těchto zemí přišla civilizace Kober. Přišly ve stejné epoše spolu se světlými draky ze souhvězdí Hadonoše, aby bojovaly proti černým hadům - vazalům Anunnaki, kteří uvrhli svět do chaosu. Hadí lidé o sobě zanechali v kultuře země u Hapi (Nilu) symbol kobry. Právě jim se podařilo navázat kontakt se systémem Siria, odkud přišla pomoc. Tehdy sem přiletělo mnoho vesmírných posádek. Včetně mnoha vašich předků, kteří založili zemi Sva (Hyperboreu) a porazili černé hady.

Tenkrát ke mně přišel Osiris ze Siria a já mu dal své požehnání k vládě nad zemí Hapi. Později se k němu přidala Isis a stala se jeho ženou. Ještě později přišel moudrý Thovt a přivedl svůj lid ze zatopené země Meluhhu (viz téma: Pravlast

starých Egyptanů spočívá na dně Indického oceánu aneb tajemství země Meluhhy).

Tenkrát přinesl spoustu knih ze starobylé knihovny Meluhhy, které se dochovaly ještě z doby civilizace Tellur, jež se nacházela na antarktickém kontinentu před jeho zamrznutím. Tyto záznamy na deskách ze zlata a wolframu jsou dodnes uloženy v nižších patrech. A zde leží Thovtova hůl, či spíše technický přístroj, s jehož pomocí je možné léčit všechny nemoci a otevírat portály do jiných světů, s jehož pomocí je možné ovládat jednotnou energii stvoření čili éter.

Ale je to nástroj. A pokud se dostane do rukou někoho, jehož cílem je moc, zlo a zkáza, nikdo nemůže být zachráněn a celá planeta může zahynout. Proto je tento nástroj uchováván za sedmi pečetěmi nadpozemského světla a spalujících polí, které nikdo ze světa temnoty ani z vašeho světa nemůže odstranit, dokud má ve svém těle temné myšlenky a energie...“

Pta mě vedl kolem obrovských sloupů. V dálce byly nízké dveře a za nimi další sál, kruhový. V jeho středu tančily plameny... shora dolů. A skrze záblesky jsem zahlédla průsvitnou kouli a v ní tyč. Ale není vidět, jak vypadá.

„Pokud by někoho napadlo odstranit pole výbuchem nebo zničit tento depozitář výbuchem, nevybuchne. Dokonce ani jaderná nálož nezničí pole kolem depozitáře, neboť ta jsou také sférická a procházejí skrz kámen, nejen u vchodů. Síla výbuchu se však rozšíří směrem ven a spálí vše v okolí,“ pokračoval Pta.

„Jestliže je celé planetě souzeno zahynout, koule z polí se stanou archami pro depozitáře a vynesou je do vesmíru, ale nebudou zničeny, a to ani výbuchem hvězdy... Vždyť v depozitářích je mnoho věcí: přístroje, které mohou stavět planety a tunely mezi světy různých dimenzí a vytvářet formy života. A záznamy zde o všech znalostech světlých civilizací, které vytvořil systém Slunce a jeho otec Rádža-Slunce. Jsou zapsány nejen na hmotných kovových deskách, ale také na krystalech a spirálových koulích. Tak jsou informace o životě zapsány ve spirálách, které vytvářejí její částice.“

A tu se před námi otevře další kamenná deska a další... A sály následují jeden za druhým.

„A tady je Isidino žezlo,“ promluvil Pta, a já uviděla Ankh vznášející se v modré záři. „Je to žezlo života, lze s ním oživit i zabíjet. Je to prostě nástroj. Nejvyšší nástroje nelze zkonstruovat tak, aby s nimi nebylo možné páchat zlo, takže právo vzít je do rukou má jen syn nebo dcera světla, kteří v posledních tisících inkarnacích nemají v srdci zlobu a hněv, žárlivost a závist, chamtivost, pýchu a touhu po moci.

Zlo ve světě neexistuje, existuje pouze ve vědomích. Proto není možné vytvořit nástroje tak, aby jimi nebylo možné nic zničit. Vědomí však nástroje používají a výsledek jejich použití závisí na tom, jaká ta vědomí jsou.“

„A tohle je ten stejný měděný had, kterého ukradl Mojžíš, když tu byl knězem.“ Pta ukázal na zahnutého hada, který se leskl měděným leskem. „Potom jím

uzdravoval Židy na poušti, když tam čtyřicet let putovali pod vedením Anunnaki. Mojžíš nevěděl, že koná zlo a slouží Anunnaki místo Bohu, a tak se mu podařilo vzít hůl k dobrým účelům, jak si myslel. Místo Boha ho však vedli Anunnaki a vyhlazovali jeho národ na poušti čtyřicet let, aby z těch, kteří se narodili na poušti, vytvořili národ nový. Ale o tom už je jiný příběh (viz téma: Exodus Židů z Egypta: kdo oklamal Mojžíše?). Hůl v podobě hada patřila civilizaci Kober a do trezoru ji vrátil sám Amon, Siriánec, který nedovolil, aby se hůl dostala do rukou Anunnaki.“

A sály pokračovaly dál, nějaké podivné předměty, obrovský kovový disk, nějaké další obskurní přístroje, a zlaté stěny, vše obložené žebry nejjemnějších desek s nápisy: desek - disků, čtvercových desek, obrovských i malých... „*Tohle je velká knihovna,*“ řekl Pta. A tady jsou nějaké podivné fialové krystaly vznášející se v prostoru a duhové koule. „*I tohle je knihovna,*“ zopakoval Pta. „*Vědomosti se zapisují různými způsoby a čtou se různě. Někdo pouze s pomocí přístrojů, a někdo samotným svým duchem - přístrojem, a čte je jednoduše, dívá se do krystalu.*“

Ale tu sály znovu potemněly. A podivné kosti leží na podlaze. A v baňkách jakési zrůdy.

„*Ano, ano, mnoho jsem toho viděl a shromáždil zde pro ponaučení lidí budoucnosti,*“ promluvil znovu Pta.

„*Jsou to mutanti, kteří se rodili v pošetilých experimentech. Už jsem zmínil, že Anunnaki začali těmito experimenty znetvořovat sami sebe, ale nejprve je prováděli na jiných rasách. Podívej,*“ řekl. A vtom na stěně sálu pluly obrázky.

A je tam svět, a vypadá jako ten náš, pozemský, ale je to jiná planeta, jenže je to už dávno, tehdy Země ani ještě nebyla.

Zde žijí (nebo spíše žili) lidé velmi nám podobní, budovali obrovská města - megapole. Byla přelidněná a přeplněná rozličnou technikou.

Pta naznačil, že lidé na této planetě kdysi přišli na nápad naklonovat své zástupce v zájmu vědeckého pokroku. Nevěděli však, že tato idea byla vypuštěna do prostoru stejnými Anunnaki z Nibiru, kteří chtějí, aby všichni byli jako oni, aby se jim podobali a sloužili temnotě.

Idea se záhy ujala a technický rozvoj těchto lidí byl velmi vysoký. A nyní začaly jejich civilizaci vládnout tisíce identických klonů. Ale kdo se dostal do těl těchto klonů? Samozřejmě, nízké astrální entity, které jedině do nich mohly vstoupit, jak uvedl Pta.

„*Následně se tato civilizace přeměnila v bezduchý stroj, kde se velký význam přikládá ‚vědeckým‘ experimentům s transplantací mozku a pěstováním věčného těla. Rozdělili společnost na kasty, kde pro ty vyšší byly ty nižší surovinou, kde se využívaly mozky a těla těch nižších (otroků). Tyto operace brzy vedly k vnějšímu znetvoření jedinců vyšších kast, a nižší prostě zničili.*

A tak tito hlavatí (v lebkách se v důsledku operací ocitlo několik mozků) mrzácci přiletěli na Zemi. Usadili se v oblasti dnešní náhorní plošiny Nazca v Peru, kde

pokračovali ve svých experimentech (viz téma: Záhada náhorní plošiny Nazca). Nepodařilo se jim však plně ovládnout Zemi, vždyť zde již byli vyslanci světlych civilizací.

Postupem času se příchozí mrzácci stávaly ještě děsivějšími. Jejich obrovské hlavy sotva udržovali vzpřímené, a končetiny byly malinké jako u pětiletého dítěte. Obrovské oči se rozlezly po celé hlavě, a ústa se proměnila ve štěrbinu. Tito holohlaví tvorové se zbarvili do šeda a přestali se rozmnožovat. Jedině klonování ještě jakž takž fungovalo. Tak vznikli Zetové - otroci Anunnaki.

Nastala u nich katastrofa. Jsou vymírající rasou, a do jejich ošklivých těl snadno vstupují nevyvinuté entity nižšího astrálu. Používají biopočítač obrovského, uměle vypěstovaného mozku a pokračují ve vývoji techniky, ale na víc nestačí a nyní si uvědomují, že umírají. Protože jsou však tito Zetové pod vlivem civilizace Anunnaki, jdou stejnou cestou, snažíce se lidem vnutit ideje klonování a genetického inženýrství, prezentující to jako veliký vědecký pokrok.

Přičemž samotní Anunnaki nejsou o mnoho hezčí než Zetové a jsou nuceni nosit holografické masky, získané od pozemšťanů - Atlantů v časech říše Atlantidy. A celou svou historii na Zemi dělají jen to, že provádějí genetické experimenty s vypěstováním hloupého a poslušného člověka smícháním genů zvířat a lidí - potomků dávných vesmírných ras. O tom ti bylo nescetněkrát vyprávěno, i o Adamovi a Evě a jejich experimentálním Edenu (viz další témata).

Kromě toho však v časech říše Atlantidy pod vedením Anunnaki probíhaly v obludném měřítku práce na genetickém inženýrství a konstrukci živých organismů. Atlantané se touto prací zabývali v laboratořích zřízených v dávném polorozpadlém Labyrintu. Veškerou práci řídili Anunnaki.“

A vtom se na stěně-obrazovce objevily nové obrazy. Obrovské, dokonale naplánované město. Jeho kanály ve tvaru prstenců přetínají tisíce mostů. Nádherný mořský přístav obložený třpytivým mramorem. Antické paláce a příjemné kolonády, stříbřité disky brázdící modrou oblohu - to byla legendární Atlantida.

„Ale toto hlavní město nebylo jediné v této zemi. Atlantida disponovala velkým bohatstvím a rozsáhlými teritorii. Její kolonie sahaly daleko za její hranice,“ pokračoval Pta.

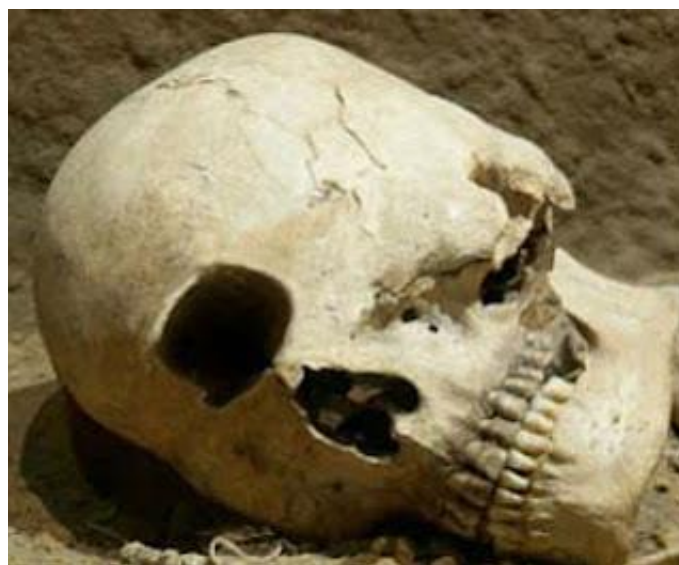
„V podstatě transplantovali lidské geny zvířatům a geny jednoho zvířete jinému zvířeti, a potom prováděli operace, při nichž transplantovali hlavy, trupy, končetiny... Tak vznikaly zrůdy s lidskými hlavami nebo zvířecími obličejí a těly. Používali také klonování, jelikož kříženci, které získali genetickým inženýrstvím, se nemohli přirozeně rozmnožovat, a ti, kteří se rozmnožovat mohli, dávali vzniknout jedincům stále podobnějším původnímu materiálu. Tak se z kentaurů a pegasů postupně stávali obyčejní koně.

Atlantané při svých experimentech využívali i méněcennou rasu lidí (jak se domnívali) - Afričany.

Pomocí genového inženýrství vytvořili obra-siláka. S výsledkem byli velmi spokojeni, ale byl to muž, a žádná podobná žena neexistovala. Tehdy se ho rozhodli naklonovat, aby byl nový jedinec ještě silnější, uměle získaná embrya vložili do břicha krávy. Ale zřejmě došlo k nějakému selhání a narodily se zrůdy. Byli to obři a siláci, ale měli jen jedno oko. Byli to kykloповé popsání v řeckých bájích. Začali vykazovat neposlušnost vůči svým stvořitelům, stali se velmi zlými, stejně jako ostatní atlantské výtvořy.

Kyklop

Ne všichni tvorové byli zkonstruováni Atlantány. Některé z nich viděli v Labyrintu, který materializoval tvory a podstaty z jiných světů, z jiných dimenzí. Tam spatřili pegase, příbuzného jednorožce.

Pegasové a jednorožci jsou stvoření světlých světů sedmé dimenze. Ve vyšších světech existují civilizace podobných bytostí, jsou našimi sousedy a jsou stejně měnící se jako my... A v sedmé dimenzi žijí v podobě nejlaskavějších zvířat. Okřídlení tvorové - obyvatelé světlých světů rozvíjeli představivost Atlantánů, a jejich stvoření ve světě třetí dimenze bylo potřebné pro Anunnaki, aby získali zkušenosti se snižováním vibrací vyšších bytostí. Tenkrát se v atlantských laboratořích začali šlechtit robustní Pegasové s ptačími křídly. Tyto zrůdy však nikdy nedokázaly létat jako skuteční okřídlení koně z vyšších světů.

Podobným záměrem byl chov Kentaurů. Koně naroubovaní lidskými geny byli strašní a sloužili jako materiál pro operace, při nichž se místo hlav transplantovala lidská těla. Při těchto krvavých pokusech vznikaly zrůdy se šesti končetinami, neboť tito nešťastníci měli stále ruce, ale místo nohou měli obrovské koňské tělo a další žaludek, který nevyžadoval ani náhodou lidskou potravu. Monstra velmi trpěla a předčasně umírala, ale vytrvale pokračovali znovu a znovu v jejich vytváření, přidávající další a další koňské geny lidem a lidské geny - koním, a potom provádějící operaci sloučení. Pozdní Kentauři byli více přizpůsobeni životu, ale nemohli se rozmnožovat, byli velmi zlostní, silní, neovladatelní a zákešní, jelikož se v nich začaly usazovat démonické bytosti.

Stejně tak se kultivovali i rybí lidé - mořské panny a mořští muži. Už od dávných dob byli Atlantáné spřízněni s prastarou vodní civilizací v souhvězdí Andromedy. Tato civilizace zanikla a její část se dostala do soustavy Siria, kde po smísení s místními rasami dala vzniknout Praatlantům, kteří přišli na Zemi, záchranivše se před novou katastrofou. Byla to nejstarší rasa z oné vodní civilizace, která byla v Atlantidě považována za aristokratickou a měla modrou krev. Byli to Oceanidé - tedy Atlantáné, jež dokázali žít pod vodou. Ne všichni Oceanidé však byli aristokraté, ale pouze ti, kteří byli příbuzní suchozemských Atlantánů a uměli žít na souši. Ti, kdož neuměli žít na souši, patřili k nižší třídě.

Ještě za časů Říše obýval podmořské oblasti Atlantidy národ Oceanidů, kteří neuměli dýchat vzduch. Tyto oblasti se však postupně staly odlehlými provinciemi a vládci je jednoduše opustili. Oceanidé začali být využíváni při experimentech s vytvářením mořských panen, přičemž jim byly vštěpovány geny ryb. Vždyť právě s těmito tvory se Atlantáné setkávali v obrazech Labyrintu.

Jemné mořské panny jsou duchové astrálního světa. Anunnaki však Atlantánům nařídili, aby je zhutnili a přizpůsobili fyzickému světu. Nešťastná stvoření také nemohla dlouho žít, a když se geny silně zkřížily, začaly se objevovat ošklivé napůl ryby - napůl lidé, u nichž se tváře začaly podobat rybám a ruce nepěkným hubeným ploutvím s prsty.

Podobnými zrůdami byly i Sirény, napůl lidé - napůl tuleni, s dlouhými tuleními těly a ploutvemi jako lidské ruce. Byli vhozeni do moří a hledali si potravu, jak nejlépe uměli. Většinou ničili lodě kvůli lidské potravě v jejich podpalubí. A topili je, děsili je svým křikem, hnajíce lodě šílených námořníků na skály.

Bylo provedeno mnoho hrůzných operací s různými mořskými i suchozemskými tvory. Tady je obludná Gorgona," řekl Pta a ukázal na běžící obrázky. Její tělo připomínalo obřího humra s račím ocasem a strašidelnými obřími klepety, hlava se hemžila spoustou chapadel chobotnic, zatímco obličej připomínal rozmazanou lidskou tvář, jenže rosolovitou, jako tělo medúzy.

„A tady je Hydra s mnoha hlavami," ukázal Pta opět na další obrovskou příšeru, které se daly hlavy donekonečna usekávat a pořád dorůstaly. „A tady je její příbuzná Skylla, kříženec hydry a obří olihně s lidskými geny, a nasávající obřími trychtýři Charybda - netvor, který vypadá jako obří pumpa s čelistmi velryby.

Atlant'ané se pokusili vytvořit také mou podobu. Nešťastník však velmi rychle zemřel, když předtím vyděsil obyvatelstvo této země a ještě více v jejich myslích upevnil obraz sfingy - netvora.

Z chobotnic s přišitými lidskými těly a hlavami vytvořily Typhony. V laboratořích sešivali části těl zvířat, ptáků, lidí, ryb, hadů a osazovali je entitami, materializujícími se v Labyrintu. Tyto entity totiž mimo Labyrint nemohly ve vašem světě existovat.

A tak tam materializovali Chrliče, vytvořivše pro ně těla z netopýrů a hyen a nařadili je lidskými a supími geny. Podobným způsobem bylo z člověka a supy zkonstruováno tělo pro démonickou podstatu Harpyje. Gryf byl vytvořen ze supy a šakala. Někdy se místo šakalů používala jiná zvířata.

Ač se to může zdát zvláštní, tato stvoření vydržela déle, ale ne díky vrcholnému chirurgickému ‚mistrovství‘ Atlant'anů a Anunnaki, ale díky tomu, že životní síly v nich byly podporovány zabydlenými démony, kteří získali tělo pro váš svět. Taková monstra, aby nevyhynula, přecházela do dlouhé hibernace. Taková hibernace mohla trvat tisíce let, dokud někdo netvora náhodou neprobudil. Tak přežily některé Harpyje a Chrliče až do vašeho středověku.

A Krakeni - neboli obří geneticky modifikované, jak vy tomu říkáte, chobotnice - ty žili ještě déle. Atlant'anům se dokonce podařilo zkombinovat hmyz s lidmi, čímž získali trpasličí tvory, jako jsou Elfové ze světlych světů. Jediné, co Atlant'ané ve svých laboratořích nevyrobili, respektive nepřivedli k životu, byli draci. Světlí draci byli pro Anunnaki už příliš strašní, a černí draci často vypovídali poslušnost a mohli snadno sežrat i své pány, ať už to byli Anunnaki, Zetas, Atlant'ané nebo kdokoli jiný. Ale co se týče draků, to je jiný příběh, který už byl mnohokrát vyprávěn," pronesl Pta. (Viz další témata.)

„Ve vytvořených monstrech se často usadilo několik démonických entit. V těchto tělech srůstaly, a když umělé tělo zemřelo, vyletělo z něj srostlé monstrum - démon. Tak vznikaly Chiméry. Chiméry neměly fyzická těla, byli to srostlí démoni, kteří po smrti vylétli z lidskou rukou vytvořených monster," pokračoval dávný Pta.

„Zde v těchto sálech leží kosti nestvůr, které vytvořili Atlant'ané pod vedením Anunnaki. Kostí příšer popsaných v dávných lidských mýtech. Možná, že takové kosti jsou i někde jinde, jenže před vámi budou skryty s tím, že je to všechno mýtus

a fantazie, nebo že byly speciálně vyrobeny z umělých materiálů, aby se mohlo znovu začít od začátku.

Aby znovu začaly hrůzné experimenty, které se, bohužel, již provádějí na tajných základnách lidí a opět pod vedením Anunnaki. Nebo si myslíte, že se prostě jen tak objevilo monstrum Chupacabra - kříženec okřídleného vampíra a hyeny? Myslíte si, že prostě jen tak se v řekách, jezerech a lesích začali objevovat různé mutanti?

Anunnaki nikdy nepřestali se svými experimenty, a marniví lidé, snící o dobytí světa, jim vždy pomáhali zotročovat Zemi.

Ale mám pocit, že už brzy budu volný. A to znamená, že moje mise skončí, protože Anunnaki svedou svou poslední bitvu. Tak dlouho jsem čekal... Už zbývá jen malinko a přijdou pomocníci a změní vibrace tohoto světa, takže mimozemšťané ze světa temnoty a lidé s černými dušemi, kteří mohou využívat starověké znalosti a techniky ke zlu, už nebudou moci ve vašem světě fyzicky existovat. Pak budu svobodný. Ale zatím jsem tady a nikdo se nesmí ani dotknout toho, co je tu uloženo.“ Tak promluvil duch Pta, a modré husté světlo pokrylo vše kolem něj.

A když pohaslo, zůstaly jen hvězdy v noci, které se mihotaly neslábnuoucím světlem, a kamenná socha lva s moudrou lidskou tváří pronikala pohledem tisíciletí času...

Zapsala Valeria Kolcova 05.08.2016

PS.

Merlinova sbírka kryptoidů

